

**MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI
UNIVERSITATEA ROMÂNNO-AMERICANĂ
FACULTATEA DE DREPT
CATEDRA DE ȘTIINTE JURIDICE
MASTERAT – DREPT ȘI RELATII PUBLICE**

**GHID
PRIVIND ELABORARE ESEU**

I. INTRODUCERE

Eseul reprezintă proba scrisă pentru admiterea la cursurile de masterat, realizat pe baza cunoștințelor dobândite la disciplinele parcurse în anii de studii, prezentat unei comisii de admitere la masterat.

Lucrarea de licență este reprezentată de un text prin care se realizează succesiunea logică și ordonată a informațiilor, ideilor și opiniilor autorului, pe baza unei muncii de documentare și elaborare.

Prezentul ghid despre elaborarea și prezentarea eseu-lui la Facultatea de Drept din cadrul Universității Româno – Americane, urmărește prezentarea unor repere privind alegerea temei, operațiunile de elaborare și redactare a lucrării.

II. ALEGEREA TEMEI

2.1.Considerații generale

Activitatea de elaborare a eseu-lui trebuie să reprezinte o continuare firească a activității universitare și de pregătire profesională a absolvenților ciclului licență.

Scopul acestor lucrări este cel al finalizării ciclului II de licență (masterat) și atingerea unor standarde de calitate în profesiunea aleasă. Pe de altă parte, eseu trebuie să reprezinte și să facă dovada consistenței în specializarea urmată pe parcursul anilor de studii. Pentru a răspunde acestor cerințe, mai întâi, studenții trebuie să se preocupe de delimitarea temei sau stabilirea titlului lucrării. Aceasta

activitate se poate realiza prin cunoașterea și exploatarea ofertei catedrelor și cadrelor didactice din facultatea de drept, dar și prin propunerile făcute de studenți.

Titlul lucrării trebuie să acopere aria studiilor și științelor juridice. Nu se poate alege un titlu pentru eseu care se referă sau se regăsește în câmpul de investigație al altor științe și/sau discipline din afara domeniului juridic. Pot fi abordate teme interdisciplinare dar care au ca obiect de analiză prioritar, sfera vieții și activității juridice. Titlul lucrării poate fi precedat de un supratitlu sau urmat de un subtitlu prin care autorul să delimiteze, mai precis, sfera investigației sale.

Dacă studentul urmează, la facultatea de drept, două specializări de masterat, nu poate să opteze pentru aceeași temă și să elaboreze un singur eseu. Acest aspect este valabil și în cazul în care sunt urmate studii de masterat, la altă facultate cu sau fără profil juridic. Poate însă să se utilizeze baza informativă și documentară a temei sau a subiectului și pot fi dezvoltate cercetările interdisciplinare, multidisciplinare, pluridisciplinare și transdisciplinare. Prin aceasta se realizează o anumită integrare între diferite domenii ale cunoașterii și utilizarea unui limbaj comun, dar și a unui schimb de idei, informații, noțiuni, concepte, metode și tehnici de cercetare. În acest context, titlul și conținutul lucrării, pot fi adaptate și nuanțate, fără să prezinte suprapuneri, paralelisme sau unele repetări sau reluări care contravin exigenței și eticii științifice și academice.

În funcție de cerințele conducerii academice a facultății, a catedrelor și cadrelor didactice se vor întocmi documente preliminare și se vor obține avizele necesare pentru acceptarea înregistrării temei.

2.2. Întocmirea structurii preliminare sau a proiectului lucrării

După stabilirea temei absolventul ciclului licență trebuie să aibă în vedere elaborarea structurii sau proiectului eseu-lui, care trebuie să cuprindă, în mod distinct, următoarele elemente:

- Introducere în tematica lucrării;
- Motivația, importanța și metodologia de cercetare utilizată;
- Structura lucrării sau succesiunea capitolelor și subcapitolelor;
- Concluziile ce decurg din activitatea ce va fi desfășurată;
- Repere sau referințe bibliografice cunoscute și cele care urmează să fie consultate în vederea documentării și elaborării lucrării.

Structura sau proiectul lucrării este de fapt cuprinsul lucrării. Opțiunea pentru acest demers se face în funcție de cercetările anterioare, bibliografia orientativă consultată și actualitatea temei, preocuparea sau preferința autorului pentru anumite segmente din tema tratată etc.

2.2.Documentarea, prelucrarea și ordonarea datelor și informațiilor

Aceasta etapă este consacrată muncii de documentare prin depistarea și întocmirea bibliografiei pentru tema aleasă, prin consultarea acesteia și a informațiilor oferite de alte surse: documente oficiale, informații și documente economice elite și inedite, presa, reviste și publicații de specialitate, site-uri etc. Este etapa cea mai complexă, dar și cea mai importantă care asigură substanțialitatea lucrării. Activitatea de documentare asigură cunoașterea rezultatelor și dezbaterilor științifice pe tema abordată dar și baza de plecare pentru viitorul eseu.

Activitatea de documentare nu poate fi exhaustivă datorită volumului mare de date și informații, precum și datorită caracterului limitativ, prin numărul de pagini, și specificitatea eseului. În astfel de situații se impune o documentare și informare selectivă, dar cât se poate de reprezentativă, prin inventarierea și consultarea datelor și informațiilor cu cea mai mare relevanță pentru tema abordată.

Pe măsura desfășurării activității de documentare se impune selectarea, ordonarea și prelucrarea datelor și informațiilor.

Redactarea lucrării

După activitatea de documentare pentru eseu se impune **elaborarea sau redactarea** acestuia. Este o operațiune importantă care presupune la rândul ei mai multe etape. Mai întâi trebuie să se procedeze la asigurarea unei concordanțe între structura preliminară și baza documentară și să se facă corecțiile și modificările necesare.

Urmează etapa de delimitare și redactare a textului, pe capitole, subcapitole, studii de caz, concluzii, anexe, reprezentări grafice, imagini, bibliografie. Nu există o rețetă unică în redactarea unui text, dar se impun câteva aspecte care oferă lucrării consistență și relevanță:

- exprimare concisă,
- claritate,
- înlănțuirea logică a ideilor,
- abordarea critică a problematicii,

- originalitate,
- respectarea normelor gramaticale și a celor ortografice și de punctuație.

Ideile, opiniile, afirmațiile din textul lucrării să se bazeze pe bibliografia consultată și pe propriile analize. Este de preferat să se facă distincția între rezultatele anterioare și cele ale absolventului, să se poată depista cu ușurință contribuția adusă în câmpul cercetărilor juridice din tematica abordată.

Un aspect deosebit de important constă în respectarea dreptului de autor reglementat prin legislația internațională, europeană și românească. Pentru respectarea legii și protecția autorilor în țara noastră funcționează: „Oficiul Român pentru Drepturile de Autor”. În activitatea de redactare a lucrării, în literatura de specialitate s-a impus formula: EARS care înseamnă *Elimină Aduă Reorganizează Substituie*.

Aceasta presupune o adaptare permanentă a textului în funcție de documentația realizată, evoluția cercetărilor în domeniu, exigentele și importanța temei etc.

Eliminarea se impune atunci când informațiile despre subiect abundă și/sau se suprapun și sunt deja extrem de cunoscute. Adăugirile sunt necesare pentru argumentarea opiniilor exprimate și consolidarea textului și a concluziilor. Reorganizarea este o activitate necesară spre finalul lucrării cu scopul stabilirii structurii finale, în funcție de datele și informațiile prezentate, de succesiunea logică a demersului științific.

Substituirea nu înseamnă eliminarea sau înlocuirea unor texte cu **altele**, ci mai degrabă identificarea informațiilor și argumentelor care susțin cercetarea și renunțarea la cele de prisos sau la cele arhicunoscute și mai puțin necesare în construirea textului.

Unele eseuri au un caracter teoretic mai accentuat, iar altele mai aplicativ, în funcție de tema tratată putând fi inserate în cuprinsul acestora studii de caz. Uneori lucrarea însăși este un studiu de caz. Indiferent de situație studiile de caz sunt necesare, obligatorii și utile în demersurile științifice. Studiul de caz ca strategie de cercetare a apărut în perioada interbelică, dar s-a impus în literatura științifică după al doilea război mondial.

Un text pentru eseu poate fi ilustrat cu tabele, grafice, imagini etc.

2.4. Recomandări și sugestii

- Să reprezinte o abordare științifică bazată pe studiul literaturii de specialitate, aferente tematicii de cercetare;
- Să aibă în vedere o dimensionare a stadiului cunoașterii în sfera de cercetare asumată de către student. În ansamblul său, lucrarea să reprezinte preponderent o abordare conceptuală a tematicii studiate, precum și direcțiile de cercetare existente în aria de studiu;
- Să prezinte concluziile generale ce pot fi identificate pe baza studiului realizat, precum și perspectivele de cercetare existente.
- Să reprezinte o abordare științifică bazată preponderent pe studii de caz relevante în domeniul de cercetare asumat de către licențiat;
- Se recomandă o abordare sistematică și comparativă a situațiilor existente sau potențiale în domeniul de cercetare ales;
- La nivelul acestui tip de lucrare, contribuția licențiatului poate fi realizată prin identificarea elementelor comune sau de diferențiere a situațiilor analizate, generând pe baza acestora ipoteze de cercetare, a căror argumentare faptică este necesară;
- Lucrare bazată pe o simplă instruire a unor situații practice, oricât de relevante ar fi acestea, nu poate face dovada unei cercetări științifice, a cărei metodologie de cercetare are la baza studiul de caz;
- Lucrare bazată pe analiza unei singure situații practice, oricât de relevantă ar fi aceasta pentru aria de cercetare analizată, nu poate fi încadrată în sfera unei cercetări științifice reale.

Se recomandă o dimensionare optimă a structurii lucrării astfel încât să se evite, pe de o parte segmentarea excesivă a materialului elaborat, iar pe de altă parte, realizarea unor capitole supradimensionate. Un număr de 2-3 capitole poate fi apreciat ca fiind optim.

Introducerea trebuie să reprezinte o imagine succintă a stadiului actual al cunoașterii în sfera tematicii abordate, demersul științific al candidatului, precum și rezultatele obținute, fie ele de natura conceptuală sau practică.

Capitolele încep pe pagină nouă.

Subcapitolele vor continua pe pagina pe care s-a finalizat subcapitolul anterior.

Dacă demersul științific este unul cu caracter preponderent practic, atunci se impune precizarea distinctă și clară a etapelor parcurse pentru realizarea efectivă a lucrării.

Esența și conținutul cercetării derulate, trebuie să se regăsească la nivelul fiecărui **capitol** din cadrul lucrării.

Capitolul care se referă la aspecte de drept comparat și propuneri de lege ferenda, trebuie să prezinte reglementarea legală și practica de specialitate din țări ale Uniunii Europene, din spațiul economic european sau ale altor state în domeniul cercetat și propuneri considerate a conduce la îmbunătățirea reglementărilor legale, desprinse în urma activității de cercetare.

Eseul trebuie să aibă la bază o documentare solidă, reală, autentică și relevantă regăsită la nivelul referințelor bibliografice. Pentru identificarea și utilizarea **bibliografiei sau a referințelor bibliografice** se recomandă următoarele aspecte:

- utilizarea unor surse de documentare autentice și reale;
- în cadrul referințelor bibliografice se recomandă ca articolele științifice publicate în literatura de specialitate să beneficieze de o pondere semnificativă;
- se apreciază ca fiind o **condiție minimală** pentru asigurarea unui demers științific mediu, ca referințele bibliografice prezentate la finalul lucrării să se regăsească integral în textul materialului elaborat;
- nu este admis la nivelul bibliografiei existența unor referințe a căror utilizare nu poate fi identificată în textul lucrării.

În vederea asigurării unui nivel științific semnificativ se recomandă ca ponderea tipului de referințe bibliografice în totalul acestora să fie astfel:

- minim 50% legislație, tratate, manuale, monografii;
- minim 20% articole, studii și alte publicații de specialitate din țară și străinătate;
- maxim 25% practică judiciară și studii de caz;
- maxim 5% articole publicate în volume ale conferințelor științifice naționale și internaționale (comunicări științifice, teze de doctorat, materiale distribuite în cadrul workshop-urilor, etc.).

Dacă se consideră oportun atașarea la o astfel de lucrare a unor **anexe**, care vin în sprijinul susținerii demersului științific întreprins, se recomandă ca ponderea acestora raportată la numărul total de pagini al lucrării să fie maxim 10%. De asemenea

graficele, tabele, imaginile nu trebuie să se substituie textului, ci să fie numai o completare și susținere a acestuia.

2.5. Tehnici de redactare a lucrării

Redactarea eseului trebuie realizată astfel încât să reflecte caracterul științific al acesteia. În acest sens este recomandabil să se respecte următoarele **reguli de editare**:

1. TITLUL CAPITOLULUI (14 pt. bold, capitals, center/left)

(12 pt. pentru notele de subsol)

1.1. TITLUL SUBCAPITOLULUI (14 pt. bold , capitals, left)

Fiecare subcapitol trebuie să aibă o structură clară, delimitată prin subpuncte distincte. Textul unui capitol, respectiv subcapitol trebuie să fie împărțit în paragrafe separate printr-un rând liber.

Se recomandă ca lungimea maximă a unei lucrări să fie de 10 - 15 pagini, inclusive anexele, cu un format prezentat mai jos. (14 pt)

Formatul pagini: Format pagina: A4 (97x210)

- Margini: top 2.54 cm, bottom 2.54 cm, left 3.5 cm, right 1.5 cm, gutter 0 pt, header 1.27 cm, footer 1.27 cm.
- Font: Times New Roman, size 14, line space: 1,5 lines, justified. Nu se acceptă ca un text să fie editat cu efecte vizuale (de natură grafică).
- Pentru întregul text cuprins în lucrare se va utiliza același tip de *bullets* pentru a puncta sau enumera diverse elemente.

Titlurile capitolelor trebuie să fie numerotate continuu, iar subcapitolele vor fi numerotate în funcție de numărul capitolului, fără însă a utiliza mai mult de 4 cifre pentru numerotarea acestora (de exemplu, 1.2.1.1.).

(14pt)

Numerotarea paginilor se va realiza continuu, începând cu numărul 1, pe prima pagină a primului capitol.

(14pt)

Pentru referințele bibliografice se va utiliza sistemul menționat mai jos.

(14pt)

Pentru a face referire la o sursă bibliografică în ansamblul ei, se vor preciza în cadrul textului: numele autorului, denumirea lucrării, ediția (dacă este cazul), editura, localitatea de editare, anul publicării, pagina. Dacă în cuprinsul lucrării se fac mai

multe referiri la aceeași sursă bibliografică, după prima citare se vor menționa: autorul lucrării, op. cit., pag.

(12pt)

CONCLUZII (14 pt, bold, capitals, left)

Toate eseurile trebuie să fie elaborate și redactate cu multă acuratețe.

(14pt)

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE (14 pt, bold, capitals, left) trebuie să conțină doar acele surse bibliografice citate în text, iar ordonarea lucrărilor se face alfabetic, după numele autorului. Dacă sunt mai mulți autori fără un coordonator se poate utiliza varianta celor trei steluțe * * *, după care se inserează titlul lucrării. Dacă lucrarea are un coordonator, trecut pe foaia de titlu, se va consemna numele acestuia, cu precizarea coord., în paranteză. (14 pt)

În ceea ce privește **structura de redactare** a unei lucrări menționam următoarele:

- structura grafică a lucrării trebuie să fie aceasta:
 - pagina de coperta;
 - pagina interioara, aferentă copertei interioare;
 - pagina cuprinsului;
 - pagina cu lista abrevierilor;
 - pagina cu lista figurilor, graficelor și tabelor;
 - pagini aferente textului efectiv al referatului, respectând structura menționată.
- Eseul se va tipări pe coli format A4, doar pe o singură față a acesteia.

COPERTA LUCRĂRII

**MINISTERUL EDUCAȚIEI CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI
UNIVERSITATEA ROMÂNNO - AMERICANĂ
FACULTATEA DE DREPT
MASTERAT – DREPT SI RELATII INTERNATIONALE**

TEMA:

Nume, inițiala tatălui, prenume

București
2014